

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 214-1924)

Originalt emne

Forsørgelsesvæsen

Forsørgelsesvæsen/Forsørgelsesvæsen i Almindelighed

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 26. juni 1924](#)
- 2) [Byrådsmødet den 14. august 1924](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 26. juni 1924 - side 4

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 214-1924)

Indstilling fra Fattigudvalget

om en Understøttelse til M. Thomsen paa Alderdomshjemmet i Hamborg.

S. Petersen forelagde Sagen og henviste til medfølgende Skrivelse fra det danske Generalkonsulat i Hamborg. Understøttelsen vilde blive 547,50 Kr. aarlig eller ca. 1 ½ Kr. pr. Dag.

Andr. Christensen var bange for, at det vilde faa farlige Konsekvenser, hvis man saaledes sendte Understøttelse ud af Landet I hvert Fald burde det først dokumenteres, at Manden var forsørgelsesberettiget her i Landet, for ellers var det ganske urimeligt at give en saadan Understøttelse.

S. Petersen erindrede om, at Spørgsmaalet havde været fremme før, og for et Par Aars Tid siden havde Ministeriet i et Cirkulære henstillet til Kommunerne at tage Hensyn til gamle

Danske i Udlandet Selv om man ikke absolut var pligtig dertil, var det rimeligt at bevilge det i dette Tilfælde, og det behøvede ikke at skabe noget Præcedens. Hvis Manden skulde hjemsendes til Forsørgelse her, vilde det blive dyrere.

Marius Geertsen gik ud fra, at naar Andragendet var indsendt gennem det danske Generalkonsulat, maatte man regne med, at Manden havde bevaret sin danske Statsborgerret.

Niels Barnow var ikke sikker derpaa, for det paahvilede ikke Konsulatet at undersøge, hvorvidt Danske i Udlandet havde bevaret deres danske Borgerret.

M. C. Falk mente dog, at naar han havde forevist Generalkonsulalet sit Pas fra 1924, maatte det være nogen Garanti for, at han havde bevaret sin danske Indfødsret. Des var forstaaeligt, at en gammel Mand helst vilde blive boende paa det Sted, hvor han havde arbejdet i over 20 Aar, og man burde derfor af Humanitetshensyn bevilge hans Andragende.

Formanden kunde i det foreliggende Tilfælde gaa med til Understøttelsen, men vilde ikke derved anse sig for bundet til at indtage samme Standpunkt overfor eventuelle senere Andragender. Maaske kunde man bevilge det foreløbig for 1 Aar.

Andr. Christensen indrømmede, at der var mindre Fare ved en Bevilling blot for 1 Aar; men det maatte dog først bringes paa det rene, om Manden var forsørgelsesberettiget her i Landet, for i modsat Fald kunde Taleren ikke stemme for nogen Bevilling.

Formanden bemærkede, at man maaske kunde bevilge det for 1 Aar under Forudsætning af at Manden er forsørgelsesberettiget her i Landet, hvilket saa kunde undersøges.

Kjeld Sørensen var betænkelig ved at give Understøttelse til Folk, som bor i Udlandet. Skulde Manden endelig have nogen Hjælp, burde det i hvert Fald ikke være mere, end hvad der gives i Aldersrente herhjemme.

A. Sneum var enig i den Betragtning, at man ikke burde støtte Folk, som ikke havde dansk Statsborgerret; men det var vist fastslaaet, at Manden havde en saadan, og der kunde næppe ske noget ved at give Bevillingen foreløbig for 1 Aar.

Formanden henstillede saa at udsætte Sagen og søge Spørgsmaalet om Mandens Statsborgerret oplyst først.

Sagen udsattes til nærmere Undersøgelse.

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 214-1924)

Sagen angaaende Bevilling af Understøttelse til Mads Thomsen, Hamborg.

Anbefalet af Fattigudvalget, idet det nu er godtgjort, at han har bevaret sin danske Indfødsret.

S. Petersen anbefalede Indstillingen saaledes, at Bevillingen kun gælder indtil videre og til enhver Tid kan tages tilbage.

Vedtoges.

